

gyldige Aftaler, hvorved Personer, der hører til forskellige Landes Jurisdiktion, ved Indgaaelsen af en Kontrakt forpligter sig til at gøre senere eventuelle Uoverensstemmelser vedrørende denne til Genstand for Voldgift. Forpligtelsen kan af hver kontraherende Stat begrænses til kun at omfatte Handelskontrakter.

Art 2. foreskriver, at Voldgiftsproceduren skal ordnes efter Parternes Vilje og Lovgivningen i det Land, hvor Voldgiften finder Sted. Staterne forpligter sig til at lette ethvert Skridt under Proceduren, der maa foretages paa deres Territorium.

Ifølge Art. 3 forpligter hver Stat sig til at sikre Gennemførelsen af Voldgiftskendelser afsagte paa dens Omraade i Henhold til de foregaaende Artikler.

Naar en Retstvist angaaende en Kontrakt, hvori en saadan Voldgiftsaftale inde-

holdes, indbringes for en af de kontraherende Staters Dømsstole, skal denne ifølge Art. 4 paa en af Parternes Begæring henvises til Voldgiftsdommernes Afgørelse; herved præjudiceres dog ikke Domstolens Kompetence i Tilfælde af, at Voldgiften ikke kan føres igennem.

Protokollen, der skal ratificeres, staaes aaben for Undertegnelse af alle Stater. Den træder i Kraft, saasnart to Stater har deponeret deres Ratifikationer hos Generalsekretæren for Folkenes Forbund.

Da Finland og Italien har deponeret deres Ratifikationer til Protokollen henholdsvis den 10. og 28. Juli d. A., er denne dermed traadt i Kraft fra sidstnævnte Dato at regne.

Protokollen kan opsiges med et Aars Varsel.